

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scripturae. De Ecclesia Catholica, Et Eius Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt XXV. Quibus nominibus antiqui patres & Ecclesiae doctores
Euangelium sequentes Petrum appellauerunt, vt primatu[m] eius
declararent. Item de falsa interpretatione loci Pauli facta è Graeco ab ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

CAPVT XXV.

Quibus nominibus antiqui patres & Ecclesie doctores Euangelium sequentes Petrum appellauerunt, ut primatum eius declararent. Item de falsa interpretatione loci Pauli facta e Græco ab Antonio, de loco illo Euangelij Ioann. alias oues habeo, quæ non sunt ex hoc ouili, & de Apostolis ad varias regiones orbis ad prædicandum non sine iudicio & voluntate Petri profectis. Et de obseruatione Basilij in vsu articuli, ex qua intelligitur significare articulum in loco Ioannis Pasce oues meas, omnes oues.

DEinde, inquit, nouam planè in hac quidem quaestione significationem affingis verbo pascendi, dum eo significari putas summum Petri in vniuersam Ecclesiam principatum.

Ego non hoc verba tantum, significari unquam dixi, principatum Petri in vniuersam Ecclesiam, ut tu fingis; neque nouam significationem affingo huic verbo, ut tu per ignorantiam dicis, non intelligens quid dicas. Verbum enim hoc pascendi non est proprium hic, sed translaturum. Et eadem translatione verbi vsus est Esaias cap. 40. cum de Christo prophetans ait, sicut pastor pascet gregem suum. Ego verò neque ullam nouam significationem propriam huic verbo dedi, neque nouam translationem affinxi, nec intelligo, quid dicas; immò neque tu. Principatum, ut dixi, Petri nunquam hoc verbo solo pascendi significari putaui. Sed his verbis, pasce oues meas, collatis cum alijs locis Euangelij à me supra notatis, & explicatis, dico, & affirmo declarari principatum Petri in vniuersam ecclesiam, sicut à me antea probatum est, ne more tuo dicam tantum & non probem. Et si expositionem huius loci, pasce oues meas, habere vis μονόλεκτον, siue μονόλεκτον, id est, vno verbo comprehensam, hunc locum, & alios cum eo in eandem sententiam, de quibus iam dictum est, consentientes, secuti veteres, tum sancti patres, & doctores Ecclesie, tum patriarchæ, & alij episcopi antiqui, tum imperatores, sic in libris, & epistolis suis Episcopum Romanum appellauerunt, πρόκριτον, ἑξάρχον, πρόαδρον, πρωτοσάδελφον, κορυφαῖον, κορυφαῖαν ἀγκύτητα, ἀρχιπολιμένα, siue ποιμναρχῶν, ἡγεμόνα, πρωτεύοντα,

Quibus nominibus Euangelium sequenti antiqui qui primum Petri declarantibus eum appellauerunt.

τεύοντα, πρωτόβαδρον, Chrysostomus vocat in homilia in Petrum, & Paulum καθηγητὴν τῆς ἀποστόλου, ἀρχὴν τῆς ὀρθοδοξίας, μέγαν τῆς ἐκκλησίας ἱεροφάντην, ὃ οἰκεμένης ἀπάσης διδασκαλόν, & in homilia in xi. Apostolos, πρωτότοκον τῆς τῆ καλῆ ποιμένος ἀγέλης πρόβατον, id est, quem primo genitum gregis Christi boni pastoris. Qui autem ignorat ad primo genitum pertinere primatum, nisi quid obstat? Et alij alijs eiusmodi nominibus, quæ primatum Petri declarant, eum appellauerunt, & nisi longum esset, locos & testimonia nominatim, & sigillatim recitarem; sed non est tempus, & volumen iam non producendum, sed contrahendum est. At, de-

inde, neque mouet, quod ex hoc loco i. Petri's. obijcis vni-
 cuique pastori commendari quidem suum gregem, in
 hoc autem elucere primatū Petri, quod omnium simul
 Ecclesiarum curam gesserit, hoc enim fecit Petrus, ut A-
 postolus, non ut primus Apostolus. Hoc tu tuo more dici
 tantum, & non probas, ut nunquam desinas esse Parmenianus il-
 le apud Augustinum. Quo fit, inquis, ut Paulus affirmet, sibi
 maximam omnium Ecclesiarum curam incumbere: ag-
 men illud, inquit, in me quotidie confurgit, nempe so-
 licitudo de omnibus Ecclesijs 2. Corinth. cap. 12. Non no-
 tasset hunc locum, nisi quia videris arrogare tibi scientiam lin-
 guæ Græcæ. Quid est illud agmen quod dicis? Sic enim vertis
 è Græco verbum ἐπιστάσις, sic enim legit Theodoretus, qui sic
 interpretatur, sisti me quotidie in iudicio, & circumduci quoti-
 die per carceres, per subsellia, per tribunalia. Chrysostomus in
 Homilia de Ieiunio Quadragesimæ ἐπαναστάσις legit, quod ver-
 bum significare dicit συστροφή, id est, coitionem, quales frequen-
 ter in Paulum fiebant. Coitionem verò non significat istud tuum
 agmen, quod ita intellexisti, quasi ipse Apostolus Paulus exponere-
 ret, sic enim vertis, agmen illud in me quotidie confurgit, nempe
 sollicitudo de omnibus Ecclesijs. Quid ineptius exponi potest? so-
 licitudinem de omnibus Ecclesijs quam par erat continuam esse,
 & illo pectore Apostolico dignum, nunquam intermittere, facit
 Antonius bellus quotidianam. O singularem sollicitudinem, quæ
 quoti-

Expositio
 loci Pauli è
 Græco pra-
 ua Antonij
 Sadcelis.

quotidie, & non potius singulis horis, & momentis vexabat. Si sollicitudo, ut Stoici definiunt, est λογισμός λυπημένος, Cicero vertit, ægritudo cum cogitatione, idem enim est, cogitatio cum ægritudine, quid ita acerbum erat cogitare quotidie dolenter de omnibus Ecclesijs, & non potius semper? Sicut idem aiebat in epistola ad Rom. 9. magna mihi tristitia est, & continuus dolor. Tu ut Apostolum ex parte subleuares, ex duabus vexationibus unam fecisti, ἐπιστάσις, siue ἐπανόσσις ἐς μέριμναν conuertens, quasi necesse fuisset hic, ut ille articulus ἡ μέριμνα haberet vim (ut aliquando solet) τοῦ ἡτοῦ, aut ἡγαυ, δηλονότι, & similia. Non est, hic articulus ἐξηγητικός ἢ δηλωτικός, sed διακριτικός, id est, diuidit, & significat de una afflictione ad aliam transitum. Itaque dum odio nostri interpretationem veterem, qua Ecclesia nostra vitur, declinas, male vertendo, locum Pauli deprauasti. Sequitur. Quod si Petrus dicto cap. 5. se presbyterorum συνπρεσβύτερον appellauit, non Dominum, aut principem, quanto minus illud sibi in Apostolos ipsos arrogasset. Recte dicis nesciens, & nolens. Non sibi arrogauit Petrus principatum in omnes Apostolos, sed Dominus, ut principatum haberet, auctoritate sua disposuit. Quia verò Petrus non erat vniversus episcopus, alioqui non fuissent alij episcopi, episcoporum verò vnus ordo est, neque magis episcopus est vnus quiuis, quam alius, Idcirco sympresbyterum presbyterorum, id est, coepiscopum episcoporum se vocat beatus Petrus. Sed quamuis omnes episcopi sint æquales ordine, est tamen inter eos distinctio gradus; episcopi enim metropolitani maiores sunt Episcopis suis prouincialibus, quibus per prouincias suas præsent. Pontifex omnibus præest, & maximus est, & solus, & primus; ut Cyprianus martyr testis veriusque nostrum affirmat: loquens enim libro 4. epistola secunda ad Antonianum de Cornelio facto Pontifice legitime, sic ait, factus est autem Cornelius Episcopus de Dei, & Christi eius iudicio; de clericorum penè omnium testimonio; de plebis, quæ tunc adfuit, suffragio, de sacerdotum antiquorum, & bonorum virorum collegio; cum nemo ante se factus esset, cum Fabiani locus, id est,

Quid recte dicat Antonius nesciens & nolens.

Quò se B. Petrus vocet sympresbyterum presbyterorum, id est, coepiscopum episcoporum.

Quò episcopus Romanus primus & solus auctoritate Cypriano secundum euangelium.

cum

cum locus Petri, & gradus Cathedræ sacerdotalis vacaret, quo occupato, & de Dei voluntate, atq; omnium nostrum consensione firmato, quisquis iam episcopus fieri voluerit, foris fiat, necesse est; nec habeat ecclesiasticam ordinationem, qui ecclesiæ non tenet unitatem. Quisquis ille foris fuerit, multum licet de se iactans, & sibi plurimum vendicās, profanus est, alienus est, hostis est. Et cum post primum secundus esse non possit, quisquis post vnum, qui solus esse debeat, factus est etiam, non secundus ille, sed nullus est. Haftenus Cyprianus, qui testatur tibi, & tuis Protestantibus episcopum Romanum successorem Petri, & esse primum, & solum, post quem in gradu suo secundus esse non possit. Quid habes quod hic cauilleris bone Antoni. Veniamus ad aliam cauillationem, quam in loco Ioannis, Pasce oues meas, tentasti. Sic enim ais, Hic
 » autem scilicet promissum argumentum ex intima quadam
 » arte, & linguæ Græcæ peritia, nosque totos ad vim vnius
 » articuli Græci reuocas: nihil te loci circumstantia, nihil
 » alij scripturæ loci consimiles mouent, ipsam denique rerum
 » naturam quantum libet reclamantem non audis, sed
 » hunc vnum articulum vrges τὰ πρόβατα μου, id est, inquis,
 » omnes oues quasunque, atque adeo quotquot dicuntur
 » oues, sic enim loqueris. at enim, cum ita dicit Christus,
 » Oves meæ vocem meam audiunt, Ioan. 10. idem articulus præfigitur, neque tamen verum est eos omnes, qui dicuntur oues Christi, vocem eius audire, cumque sequi, nam hypocritæ dicuntur quidem oues, sed tamen, si proprie loquimur, nec audiunt Christum, nec ipsum sequuntur. Immo loci circumstantia, & alij loci scripturæ, & ipsa natura rei, id est, monarchiæ optimi omnium status Reipub. me, & omnes Catholicos mouent necessario, vt sic accipiatur locus, & tu es ille, quem neque loci circumstantia, nec alij loci scripturæ, neque natura ipsa rei mouent; quin omnibus istis, & omnibus ecclesijs totius mundi, & ecclesiæ maiorum tuorum omnium à principio Germanicæ Christianitatis propter vnum Lutherum impium, apostatam reclamemus. Ego quod dico probavi, tu vt Pythagoricus dicis tantum, quia tuus Pythagoras dixit, & ei dicenti tantum, credidisti, qui te ex-

Quibus re-
 clamat An-
 tonius in
 intelligētia
 loci Ioannis
 Pasce oues
 meas,

peccat,

pectat, nisi vnde ille exiuit, redeas, dum tempus est; antequam veniat nox, quando nemo potest operari. De loco Ioannis 10. si tu tamen sagax es in contemplanda circumstantia loci quomodo non intellexisti, oves Christi ibi dici, & esse, qui audiunt Christum? ipse enim dixit ibidem Iudæis, sed vos non creditis, quia non estis ex ouibus meis. Omnes itaque, qui vocem Christi pastoris boni audiunt, & sequuntur, oves eius dicuntur, & sunt. Qui vero non audiunt, non dicuntur proprie oves eius. si enim oves eius essent, audirent, & crederent. Redeamus, inquit, ad articulum Græcum. Ego quæ bene dicis de usu articulorum, non reprehendo, sed illud accuso, quod ais, adeo ut falso ita concludatur, præponitur articulus, ergo hæc præpositio est vniuersalis, ut patet ex sequentibus exemplis. Quasi hoc ego dixerim, aut ex his, quæ scripsi, efficiatur. Quod ego dixi in paginis à te notatis, hoc est, quod dominus dixit Petro, pasce τὰ πρόβατά μου non posse significare ratione articuli & pronominis nisi τὸ καθόλου, id est, vniuersaliter, perindeque esse, ac si diceret, pasce quascunque oves meas &c. Si dixi ratione articuli, & pronominis, cur tu malitiose ista duo, quæ ego coniunxi, disiunxisti ad calumniandum me? Ego de articulo cum hoc pronomine μου in eo loco locutus sum, nullum præceptum tradidi de usu Articuli, quod significaret semper τὸ καθόλου: immo aliquando significat τὸ μοναδικόν, ut Apollonius vetustiss. Grammaticus notauit, ut cum dico, Πτολεμαῖος ὁ γυμνασιαρχήσας, sed de articulo adiuncto ouibus cum illa circumstantia pronominis μου dixi significare hoc loco omnes oves vniuersaliter. Audi nunc rationem. cum enim Dominus, qui est pastor verus, vni Petro singulariter dixerit, Pasce oves meas, quod reliquis Apostolis non singulariter sed cōmuniter dixit, in ipso, cui singulariter dixit, consequens est, ut tamen oves, quæ sunt in ouili Christi, id est in Ecclesia Catholica, quæ vna est, quàm eas oves, quas habet, quæ nondum sunt adductæ ad ouile, quas ipse pastor cælestis nouit, vni Petro commiserit; ipse enim dixit in Euangelio in loco à te citato, alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ouili; illas me oportet adducere, & erit vnum ouile & vnus pastor, & hodiè conuenienter huic sententiæ vniuersalis

R r

Expectat
Antonium
Lutherus,
nisi redeat
vnde ille
exiuit.

Ratio, quare articulus cum pronomine in loco Ioannis significat τὸ καθόλου.

Locus Evangelicalis
oues habeo,
quæ nō sunt
ex hoc ouili &c.

Quomodo
episcopus
Romanus
adducat ad
ouilellas
alias oues,
quas Chri-
stus dixit se
habere & il-
las oportere
adduce-
re.

Apostolos
non fuisse
sine iudicio
& voluntate
Petri profe-
ctos ad præ-
dicandum
aliis ad alias
regiones.

Quod à nul-
lo ex sanctis
patribus di-
ctum est
totum or-
bem comissi-
sum vlli ex
apostolis,
nisi Petro.

salis pastor Christi principis pastorum vicarius & episcopus Ro-
manus Petri successor per alios, quibus auctoritatem tribuit, ad-
ducit illas alias oues, quas Christus dixit se habere, quæ non erant
ex hoc ouili, & eas oportere se adducere. Eunt enim à pontifice
missi ad Indos tum Orientis, tum Occidentis, qui cum potestate cla-
uium annuncient Euangelium, quam cum eis secundum Apostoli-
cam traditionem per Ecclesiasticam ordinationem communicat.
Immo hoc amplius addam, Apostolos ipsos non sine Petri iudicio,
& voluntate profectos, sicut dominus præceperat, ad prædicandum
Euangelium omni creaturæ, alium, ut Hippolytus martyr narrat,
ad Scythiam, & Thraciam iuisse, ut Andreas, & ad Græciā etiam,
ut Chrysostomus auctor est, alium ad Phrygiā, ut Philippus,
Bartholomæum ad Indos: Thomam ad Parthos, Medos, Persas,
& Hircanos, & Æthiopes, ut Chrys. testatur: Bartholomæus ad
Lycaoniam, ut idem Chrys. in Homilia in 12. & alios aliis secun-
dum cuiusq; mensuram, & regulam. Congruit cum hoc, quod dico,
quod apost. in epist. 2. ad Cor. scripsit cap. x. aduersus pseudoapo-
stolos, quos, ut Chrys. ait, verisimile erat, arroganter dicere, orbem
terrarum conuertimus, & ad fines orbis terræ peruenimus, nos au-
tem inquit. Apostolus non in immensum gloriabimur, sed secundā
mensuram regulæ, qua mensus est nobis Deus mensuram pertingē-
di vsq; ad vos, non enim quasi non pertingentes ad vos superex-
tendimus nos. Quem locum explanans Theophylactus, Chrysosto-
mus, qui idem dicit, secutus, sic ait, ὡς περ γε γροῖς, ἀπὸ τῆς αἰῶ-
νος οὐκ ἐξ ὧν τὸν κόσμον ἀποστόλοις τὴν εὐαγγελίαν ἀπέστειλεν, id est,
tanquam agricolis vineam distribueret Deus, sic orbem terrarum
nobis apostolis dispartiuit, & assignauit. Petrum verò magistrum
totius orbis, & ei totum orbem commissum, frequenter idem Chrys-
ostomus dicere solet, quod de nullo alio apostolo à sanctis Patribus
dictum esse reperitur. Qui igitur credit, super Petrum ædificatam
esse Ecclesiam; sicut dominus singulariter dixit Petro, tu es Pe-
trus, & super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam, cum in
hoc loco, Pascere oues meas, considerat circumstantias, cui dicatur;
Petro enim vicario suo dicitur, super quem ædificata est Eccle-
sia;

fia; & quis dicit, dicit enim ipse, qui est summus omnium pastor
 in celo & in terra, qui super Petrum edificauit Ecclesiam, & præ-
 cepit ei confirmare fratres suos: facile ille quidem intelligit, articu-
 lum illum cum pronomine significare hic τὰ πρόβατα, non omnes o-
 ues, quæ ad vnum ouile Christi pertinent. Sed quia tu non credis
 edificatam esse Ecclesiam super Petrum, neque dictum esse Pas-
 ce oues meas ei, super quem edificata sit Ecclesia Catholica, idcir-
 co non intelligis habere hoc loco hanc vim articulum illum cum
 pronomine, ut significet omnes oues ouilis Christi commissas esse
 Petro. Quia nisi credideritis, ait propheta Esaias, non intellige-
 tis. milles mihi repetendum est hoc aduersus te, qui fidem amisi-
 sti, & ideo non intelligis hæc. Deinde, notasti ex recondita tua dis-
 putandi arte, propositiones indefinitas non esse passim neque teme-
 re, cum vniuersalibus confundendas, sed ex circumstantia, & pro-
 ratione subiecti dijudicandas: verum est hoc, quod dicis, sed non
 intelligis contra te dicere, si quidem hæc propositio imperatiua
 Βόσκει πρόβατα µε, non est confundenda cum hac, Βόσκει τὰ πρόβατα
 µε, illa enim significat Βόσκει πρόβατα τὰδε ἢ τὰ ἐκεῖ, id est, Pasce o-
 ues has aut illas ἀδιορίτως, id est, indiscretè siue indefinitè; neque
 tu negabis, si ullam litteram græcam didicisti. Hæc verò, Βόσκει τὰ
 πρόβατα µε, ab illa differt, non ob aliam rationem, nisi quia in illa
 priore propositione πρόβατα, id est, oues, sine articulo significat v-
 niuersale non vniuersaliter, sicut Arist. libro priore Peri herme-
 nias tradit: in hac verò posteriore significat τὰ πρόβατα id est, o-
 ues cum articulo vniuersale vniuersaliter, sicut omnes oues. τὸ
 πρόβατα τὰ πρόβατα ἰσοδυναµεῖ ἐν ταῦτα τὰ πρόβατα, sed quia tu sem-
 per dicis tancum, & nunquam probas; ego rursus, qui nihil contra
 te dico quod non probè, probabo etiam hoc & quidè testimonio Ma-
 gni Basilij, cui tu non audebis obijcere ignorantiam linguæ Græcæ.
 Is igitur in regulis breuioribus interrogatione 4. quis est, inquit,
 qui qualescūq; peccatū, paruū vocare audeat? cū apostolus dixerit,
 διὰ τὴν παραβάσεως τῆς νόµου τὸν θεὸν ὀνομάζει, id est, per transgressionē
 legis Deū in honoras, non dixit, διὰ τὴν παραβάσεως τῆς νόµου, ἀλλ' ἀδιορί-
 τως; δηλονότι διὰ πάσης παραβάσεως, id est, non dixit per transgressionē

R r 2 hanc,

Circumstan-
 tia in loco
 Ioannis Pas-
 ce oues me-
 as, confide-
 randæ ad in-
 telligendū
 commissas es-
 se omnes o-
 ues Petro.

Quæ sit cau-
 sa, cur Anto-
 nius non in-
 telligit si-
 gnificari
 omnes oues
 in loco Ioā-
 nis, cū ait
 Pasce oues
 meas.

Loci scri-
pturæ obser-
uati à bea-
to Basilio
de vſu arti-
culi signifi-
cantis ꝯ-
ſolu ex
quibus de-
monſtratur
vſus articuli
in loco Io-
annis Paſce
oues meas.

hanc, aut illam, sed indiscrete per omnem transgressionem legis De-
um inhonoras. Rursus ibidem, εἰ δὲ τὸ πένθος ἐθανάτη ἡ ἀμαρτία ἐν
ᾗδε, ἢ ᾗδε, ἀλλὰ τὸ ἀδιόριστον δὲ δλονότι πᾶσα ἀμαρτία, id est, si autem
stimulus mortis peccatum, non hoc, aut illud, sed indiscrete omne
peccatū, sic Basilius. Ex istis igitur duobus locis à Basilio in scri-
ptura obseruatis, si quid ingenij habes, poteris hunc vſum articuli
discere, & locum Ioannis Paſce oues meas, sic esse, vt dixi, intelli-
gendum, ac si mihi tempus esset, possem demonstrare, nullum locum
ex ijs, quos ex scripturis citasti de articulo, contrarium esse huic
observationi magni Basilij. Quin potius alia ratione, quam tu non
intelligis, adhiberi in illis locis articulum. Deinde tanquam legisla-
tor, Ita igitur, inquis, statuamus, hæc Christi verba, Paſce
oues meas, non vniuersalem omnium aggregationē, sed
eorum qualitatem significare, qui erant adducendi ad Eu-
angelij cognitionem. Quam qualitatem dicas, nemo intelli-
git, neq; tu explicas, quia neq; tu quid diceres, intellexisti, Est. n.
inquis, articulus hoc loco διακριτικός. Quia Græce dixisti, non
opus erat, vt probares esse διακριτικόν, id est, habere vim distin-
guendi, ego verò iam probavi ex alijs scripturae locis cum hoc colla-
tis, & ex circumstantia loci, & testimonio observationis beati Basilij
in vſu articuli, non esse διακριτικόν hoc loco articulum, sed ἀδιο-
ριστόν, siue ἀδιακριτικόν, id est, non esse, vt ita dicam, discretium
sed potius indiscretium, quia vniuersaliter significat iuxta obser-
uationem beati Basilij, qui dixit in illis locis supra obseruatis, si-
gnificare articulum τὸ ἀδιόριστον. Est, fateor, aliquando articulus
διακριτικός, qualis in hoc loco esse non potest, vt in illo loco Pauli
Corinth. 2. cap. 12. ὅτι ἡ παράγεις τὸν παράδεισον, articulus ille
oppositus paradiso, distinguit paradisum ab illo tertio celo, signifi-
catque esse alium locum paradisi separatum à loco celi. Obseruauit
hoc S. Epiphanius in Anchorata, item in illo loco, quem tu pau-
lo ante male intelligēdo pessime è græco vertisti, ἐπιστάσις με καὶ
ἡμεῶν, ἢ μετρίμια πᾶσων ἐκκλησιῶν, articulus discernit solitudine
omnium Ecclesiarum ab illa instantia quotidiana, quam interpre-
tus dixit. Tu verò vnam vexationem ab altera non distinxisti,
sed

sed potius utramque in unum confudisti, faciens ex articulo δια-
κριτικῷ, siue διαφορικῷ, articulum συγχωρητικόν, id est, ex articulo di-
stinctionis fecisti articulum confusivum. Ista est ars tua bene dis-
putandi, ad quam me sæpè prouocas. Deinde ais, bis igitur à te
in hac argumentatione peccatum est, primum quidem
παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως, cum ex articulo vniuersalem pro-
positionem collegisti, (ut modum imperandi taceam) “
Nec hic intelligis, quod loqueris, & de quo affirmas, Ego enim
τὸ ταυτὸν ὡς δυοῖν εἰρμηνεύω, id est, quæ idem sunt, similiter in-
terpretor, ut in hoc loco τὰ πρόβατα, & πάντα πρόβατα idem
sunt, id est, oves cum articulo, & omnes oves, ut iam probatum est.
Tu verò quæ sunt idem, dissimiliter interpretaris, & ex falsis fal-
sum concludis. Deinde, ais, etiam peccatū est παρὰ τὸ ἐπὶ ὁμοῦ, “
cum ita perperā, id est, Turrianicè concludis, Petrus iu-
betur pascere oves Christi, ergo solus. nam φέρω ἐνστασις, “
de reliquis Apostolis. hic quoque Gracè loquitur Antonius, “
ut videatur ab ijs, qui non intelligunt Gracè, aliquid dicere. ego
nunquam sic argumentatus sum, neque nunc argumentor, sed sic,
Petrus iubetur primo pascere, ergo primo solus pascit; reliqui e-
nim Apostoli non primo iubentur pascere, sed in Petro, qui primo
singulariter iussus est pascere, communiter iubentur pascere. Tuus
ergo paralogismus, ut verbis Arist. utar, ἐμποῖν παντασίαν πα-
ρά τὴν ὁμολογίαν, id est, tua captiosa argumentatio speciem fal-
sam efficit argumentationis propter homonymiam, id est, propter
plura significata, quæ verbum, dicere, æquiuocè significat; dici e-
nim potest aliquid alicui immediate & primo, & alijs non sic, sed
in alio; hanc enim vim habet argumentatio tua, omnibus apostolis
iussus est pascere, non igitur solus Petrus iussus est pascere.
Fallit propter homonymiam verbi, dici, omnes enim Apostoli iussi
sunt communiter in Petro; Petrus iussus singulariter &
primo, non in alio, sed in se. Postremo, ut iam
tandem ad calcem venia-
mus,

Antonij pa-
ralogismus,
& fallacia,
qua se & a-
lios decipit.